

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК
для самостійної роботи та практичних занять
з навчальної дисципліни
“КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО”

Харків

2020

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК
для самостійної роботи та практичних занять
з навчальної дисципліни
«КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»**

галузь знань 081 «Право»,
освітній рівень «Магістр»,

для студентів 1 курсу магістратури

Харків

2020

Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» / Уклад.: Б.М. Головкін, А.Ф. Степанюк, М.В., Романов, О.В. Таволжанський, К.А. Автухов, О.В. Гальцова – Х.: Нац. юрид. університет, 2020. – 41 с.

Укладачі:

Б.М. Головкін,
А.Ф. Степанюк,
М.В. Романов,
О.В. Таволжанський
К.А. Автухов,
О.В. Гальцова

*Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою університету
(протокол № ____ від _____ 2020 р.)*

© Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2020

1. ВСТУП

Кримінально-виконавче право – сукупність загальнообов’язкових, забезпечених силою державного примусу норм, що регламентують діяльність органів та установ виконання покарань, визначають порядок виконання й умови відбування покарань, регулюють правовідносини, що виникають у сфері виконання покарань.

Кримінально-виконавче право являє собою самостійну галузь права, що характеризується власним предметом і методом правового регулювання, а також системою норм. Норми кримінально-виконавчого права тісно пов’язані з нормами кримінального права; визначаючи процедуру виконання і відбування покарань, вони спрямовані на реалізацію інституту покарань, загальні положення якого встановлені нормами кримінального права.

Навчальна дисципліна включає питання із Загальної та Особливої частин кримінально-виконавчого права. У Загальній частині розглядаються загальнотеоретичні питання кримінально-виконавчого права, принципи кримінально-виконавчого права, політика у сфері виконання кримінальних покарань, правовий статус засуджених, міжнародні стандарти поведіння із засудженими, нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань тощо.

В Особливій частині аналізуються питання, які стосуються здійснення пробації, виконання усіх видів кримінальних покарань, що закріплені у ст. 51 Кримінального кодексу України. Окрема увага приділена виконанню покарання у виді позбавлення волі: класифікації засуджених до цього виду покарання, режиму, порядку і умовам виконання, особливостям відбування покарання в колоніях різних видів, застосуванням до засуджених заходів виправлення і ресоціалізації, питанням звільнення від відбування покарання та здійсненням нагляду і контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання.

Готуючись до занять студенти повинні опрацювати необхідні розділи підручників та рекомендовану літературу, засвоїти положення відповідних глав Кримінально-виконавчого кодексу України, ознайомитися з іншими нормативно-правовими актами.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студенти будуть:

знати:

– основні положення кримінально-виконавчого права, напрями кримінально-виконавчої політики та шляхи її реалізації, систему органів і установ виконання покарань та пробації, особливості порядку і умов виконання кримінальних покарань, перспективи і напрями реформування Державної кримінально-виконавчої служби, міжнародні стандарти поведіння із засудженими та практику Європейського суду з прав людини під час виконання кримінальних покарань;

уміти:

– вільно орієнтуватися у кримінально-виконавчому законодавстві та підзаконних нормативно-правових актах, правильно тлумачити та застосовувати норми кримінально-виконавчого права під час вирішення проблемних ситуацій (практичних завдань), які виникають у процесі виконання покарання.

Основним принципом системи підготовки фахівців та організації освітнього процесу з вивченням навчальної дисципліни є орієнтація на результати навчання (компетентності) з акцентом на суттєву роль студента, підвищення ролі самостійної роботи, тобто на впровадження компетентнісного підходу, що є ключовим у реалізації ідей Болонського процесу та Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (ECTS).

Компетентнісний підхід базується на результатах навчання та їх описі в термінах компетентностей. Він є ключовим методологічним інструментом та за своєю сутністю, тобто студентоцентрованим.

Основні генералізовані професійно-предметні компетентності, що формуються у процесі вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право».

1. Знати основні положення кримінально-виконавчого законодавства, основи кримінально-виконавчої політики, систему кримінальних покарань та органів, які їх виконують.
2. Уміти виявляти недосконалість чинного кримінального-виконавчого законодавства, що виникають під час виконання та відбування кримінальних покарань і пропонувати способи їх вирішення.
3. Застосовувати знання в професійній діяльності у стандартних та нестандартних ситуаціях.
4. Планувати, організовувати і контролювати власну діяльність у сфері виконання кримінальних покарань, забезпечувати права засуджених, виконувати функції посадової або службової особи органів виконання покарань чи пробації відповідно до чинного законодавства.
5. Збирати і аналізувати інформацію з питань кримінально-виконавчої діяльності, порядку та умов виконання кримінальних покарань.
6. Уміти використовувати інформаційні технології та бази даних в діяльності з виконання кримінальних покарань.
7. Бути критичним і самокритичним при здійсненні діяльності з виконання кримінальних покарань та функцій пробації.
8. Приймати неупереджені і вмотивовані рішення в сфері кримінально-виконавчої діяльності.
9. Визначати інтереси та мотиви поведінки інших осіб у взаємовідносинах із засудженими та іншими суб'єктами та учасниками кримінально-виконавчих правовідносин.
10. Моделювати правові ситуації і обирати засоби реагування на них.
11. Уміти аналізувати правові ситуації та формувати правові позиції щодо діяльності з виконання кримінальних покарань.
12. Уміти логічно, критично і системно аналізувати правові документи на предмет їх відповідності вимогам кримінально-виконавчого законодавства.
13. Консультувати з питань кримінально-виконавчого законодавства та окремих положень інших галузей права стосовно прав та обов'язків засуджених осіб.
14. Розрізняти об'єкти, суб'єктів і учасників кримінально-виконавчих правовідносин.
15. Знати основні положення, зміст та побудову індивідуальних програм роботи з засудженими з метою їх виправлення і ресоціалізації.
16. Уміти складати документацію про відбування засудженим покарання (поточна документація, документація щодо дисциплінарної відповідальності і заохочення засуджених тощо).
17. Знати специфіку окремих видів кримінально-виконавчих правовідносин, які залежать від видів кримінальних покарань.
18. Збирати інформацію для підготовки та складання пробаційної доповіді щодо відповідної категорії осіб.
19. Володіти основними психолого-педагогічними засобами виправлення і ресоціалізації засуджених.
20. Демонструвати компетентності щодо порядку проведення підготовчих дій, спрямованих на звільнення засуджених та взаємодію з органами соціального патронажу.
21. Знати порядок оформлення звільнення засудженого від відбування покарання та вміння складати документи про звільнення засудженого.
22. Розуміти принципи взаємодії органів і установ виконання покарань щодо питань, пов'язаних з відбуванням покарання.

23. Бути компетентним щодо міжнародних стандартів поведження із засудженими і практики Європейського суду з прав людини у цій сфері.

Вивчення дисципліни кримінально-виконавчого права передбачає також досягнення студентами відповідних результатів попереднього навчання, які відбиваються у загальнопрофесійних та комунікативних і соціально-особистісних компетенціях правника. Тому основні генералізовані професійно-предметні компетентності генетично та функціонально пов'язані із загальнопредметними, професійними компетентностями (тлумачити і правильно застосовувати норми матеріального та процесуального права; застосовувати Конституцію України як нормативний акт прямої дії, закони України та інші нормативно-правові акти; застосовувати міжнародні правові акти як складову національного законодавства; здійснювати правильну кваліфікацію правовідносин тощо), а також комунікативними та соціально-особистісними компетентностями (аналізувати і давати оцінку стану професійної діяльності; діяти в дусі поваги до своєї професії; виконувати професійні обов'язки відповідно до принципів незалежності, верховенства права, законності, конфіденційності тощо; діяти в дусі справедливості, гуманності, доброзичливості, лояльності, великодушності щодо суб'єктів права; сприяти реалізації ідеї нетерпимості і нульової толерантності до корупції у правовій державі; застосовувати і виконувати деонтологічні норми тощо).

Основні генералізовані предметно-професійні компетентності, що формуються у процесі вивчення кримінально-виконавчого права, мають складну структуру і конкретизуються в певній комбінації знань, умінь, комунікацій, автономності та відповідальності. Вони конкретизуються через відповідну інтерпретацію змісту освіти, що залежить від результатів навчання; формування знань, навичок та ціннісних ставлень та орієнтирів; єдність інтелектуальної (знаннєвої) та навичкової (практичної) складових освіти; формування власного досвіду самостійної діяльності на основі універсальних знань у практичному контексті; педагогічну співпрацю та партнерство викладача і студента, дотримання стандартів академічної свободи та відповідальності.

2. ЗАГАЛЬНИЙ РОЗРАХУНОК ГОДИН ЛЕКЦІЙ, ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ, САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ п/п		Лекції		Практичн і заняття	Самостій- на робота
		3	4		
1	2	3	4	5	6
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I. Основні теоретичні положення кримінально-виконавчого права – 36 год					
1	Предмет і система Кримінально-виконавчого права. Кримінально-виконавче законодавство.	8	2	1	4
2	Органи і установи виконання покарань	10	2	2	6
3	Правовий статус засудженого	10	2	2	6
4	Міжнародні стандарти поведження із засудженими.	10	2	1	6
Разом		36	8	6	22

№ п/п	Т е м и	Всього годин	У тому числі		
			Лекції	Практичн і заняття	Самостій- на робота
1	2	3	4	5	6
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II. Порядок та умови виконання кримінальних покарань. Звільнення від відбування кримінальних покарань – 84 год					
7	Поняття, види і система пробації в Україні.	9	2	2	5
8	Виконання покарання у виді штрафу	6	-	2	4
9	Виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю	4	-	1	3
10	Виконання покарань у виді громадських та виправних робіт	8	-	2	6
11	Виконання покарання у виді обмеження волі та арешту.	8	2	2	4
12	Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальоні	4	-	1	3
13	Класифікація засуджених до позбавлення волі	10	2	2	5
14	Загальні положення відбування покарання у виді позбавлення волі	5	-	1	3
15	Режим покарання у виді позбавлення волі: поняття та засоби його забезпечення	10	2	2	5
16	Особливості відбування покарання в колоніях різних видів	6	2	1	3
17	Відбування покарання у виді довічного позбавлення волі	3	-	1	2
18	Звільнення від відбування покарання	9	2	2	5
19	Здійснення контролю та нагляду за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання.	5	2	1	2
Разом		84	14	20	50
Разом за I та II модуль		120	22	26	72

ЗАТВЕРДЖЕНО
вченою радою Національного
юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
(протокол № від 20__ р.)

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ “Кримінально-виконавче право”

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

1. ПРЕДМЕТ І СИСТЕМА КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ЗАКОНОДАВСТВО.

Кримінально-виконавче право як форма політики у сфері виконання покарань. Поняття «кримінально-виконавче право». Основні принципи кримінально-виконавчого права.

Діяльність органів та установ виконання покарань як предмет регулювання у кримінально-виконавчому праві. Основні напрямки діяльності органів та установ виконання покарань. Процес виконання-відбування покарання як об'єкт кримінально-виконавчої діяльності. Адміністрація органів та установ виконання покарань як суб'єкт виконання покарання.

Мета кримінально-виконавчої діяльності. Засуджений як суб'єкт відбування покарання. Учасники кримінально-виконавчої діяльності. Кримінально-виконавчі правовідносини як форма кримінально-виконавчої діяльності.

Кримінально-виконавче законодавство. Джерела кримінально-виконавчого права. Система нормативних актів. Практика Європейського суду з прав людини в системі кримінально-виконавчого законодавства.

2. ОРГАНИ І УСТАНОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

Види органів і установ виконання покарань. Кримінально-виконавчі установи відкритого і закритого типу.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації. Територіальні органи управління виконання покарань. Інші органи управління окремими напрямками діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України.

Установи виконання покарань, їх система та основні завдання.

Інші органи, які виконують кримінальні покарання, але не входять до структури Державної кримінально-виконавчої служби.

Взаємодія органів та установ виконання покарань з іншими органами держави, які здійснюють боротьбу зі злочинністю.

3. ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАСУДЖЕНИХ

Поняття «правовий статус засуджених». Основи правового статусу засуджених, його зміст.

Основні права засуджених. Право засуджених на особисту безпеку.

Основні обов'язки засуджених. Заборони щодо засудженого, їх зміст та обґрунтованість.

Законні інтереси засуджених.

Закріплення правового статусу засуджених у кримінально-виконавчому законодавстві. Загальні принципи визначення правового статусу засуджених. Норми кримінального законодавства та вирок суду як джерело обмежень прав та свобод засуджених.

4. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПОВОДЖЕННЯ ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ

Мінімальні стандартні правила поведження з ув'язненими (2015). Декларація про захист усіх осіб від тортур та інших жорстоких, нелюдських чи таких, що зневажають людську гідність, видів поведження та покарання (1975). Кодекс поведінки посадових осіб у підтриманні правопорядку (1979). Принципи медичної етики, що стосуються ролі працівників охорони здоров'я, а особливо лікарів, у захисту ув'язнених чи затриманих осіб від тортур та інших жорстоких, нелюдських чи таких, що принижують гідність, видів поведження та покарання (1982). Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження і покарання (1984). Заходи, що гарантують захист прав тих, хто засуджений до страти (1984). Мінімальні стандартні правила ООН, що стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх (Пекінські правила) (1985). Звід принципів захисту всіх осіб, що зазнали затримання або ув'язнення в будь-якій формі (1988). Мінімальні стандартні правила ООН стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням (Токійські правила) (1990). Основні принципи поведження з в'язнями (1990). Керівні принципи ООН по попередженню злочинності серед неповнолітніх (Ел-Ріядські керівні принципи). (1990). Правила ООН, що стосуються захисту неповнолітніх, позбавлення волі (1990).

Європейські тюремні правила.

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

5. ПОНЯТТЯ, ВИДИ І СИСТЕМА ПРОБАЦІЇ В УКРАЇНІ

Інститут пробації та його значення в реалізації політики у сфері виконання покарань. Правове регулювання пробації в Україні.

Поняття та види пробації. Визначення основних термінів пробації.

Мета та завдання пробації. Принципи пробації: справедливості; законності; невідворотності виконання покарань; дотримання прав і свобод людини і громадянина; поваги до людської гідності; рівності перед законом; диференційованого та індивідуального підходу; конфіденційності; неупередженості; взаємодії з державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та громадянами.

Підстави та зміст пробації. Пробаційні програми, поняття та зміст.

Суб'єкти пробації. Основні права суб'єктів пробації. Основні обов'язки суб'єктів пробації.

Система органів пробації. Їх взаємодія з іншими правоохоронними органами та іншими органами держави. Правове положення Державної установи "Центр пробації" та філії Державної установи "Центр пробації". Основні завдання Центру пробації. Поняття уповноваженого органу з питань пробації, його основні завдання та функції.

Волонтери пробації. Вимоги до волонтера, його правовий статус та порядок здійснення діяльності.

Нагляд і контроль за діяльністю органу пробації. Відомчий контроль. Громадський контроль.

6. ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ У ВИДІ ШТРАФУ

Органи, які виконують майнові покарання.

Порядок виконання покарання у виді штрафу. Розстрочення та відстрочення покарання у виді штрафу, можливість заміни покарання у виді штрафу іншими видами покарання.

Відповідальність за ухилення від відбування покарання у виді штрафу.

7. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Обов'язки засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною.

Відповідальність за ухилення від відбування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю

8. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ ТА ВИПРАВНИХ РОБІТ

Загальна характеристика та порядок виконання покарання у виді громадських робіт

Умови виконання покарання у виді громадських робіт. Обчислення строку покарання у виді громадських робіт.

Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді громадських робіт.

Відповідальність засуджених до покарання у виді громадських робіт.

Загальна характеристика та порядок виконання покарання у виді виправних робіт.

Умови відбування покарання у виді виправних робіт. Обчислення строку покарання у виді виправних робіт.

Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до засуджених до виправних робіт.

Відповідальність за ухилення засудженого від відбування покарання у виді виправних робіт.

9. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ТА АРЕШТУ

Місця відбування покарання у виді обмеження волі. Направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.

Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі. Умови праці засуджених до обмеження волі. Обов'язки адміністрації виправного центру. Обов'язки

власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем роботи засуджених до обмеження волі.

Матеріально-побутове забезпечення засуджених до обмеження волі. Соціально-виховна робота із засудженими до обмеження волі.

Застосування заходів заохочення та стягнення до осіб, що відбувають покарання у виді обмеження волі. Відповідальність за ухилення від відбування покарання у виді обмеження волі.

Порядок і умови відбування покарання у виді арешту. Особливості відбування покарання у виді арешту військовослужбовцями.

10. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ТРИМАННЯ У ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬОНІ

Загальні положення виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Особливості призначення покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні. Порядок направлення та прийому засуджених до дисциплінарного батальйону. Залучення засуджених військовослужбовців до праці та навчання.

Режим у дисциплінарному батальйоні. Засоби та вимоги режиму під час відбування покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Заходи заохочення та стягнення.

Соціально-виховна робота із засудженими військовослужбовцями. Організація і проведення соціально-виховної роботи із засудженими військовослужбовцями. Види та форми соціально-виховної роботи із засудженими військовослужбовцями.

Матеріально-побутове та медичне забезпечення засуджених військовослужбовців. Норми забезпечення речовим майном та продовольством за засуджених військовослужбовців.

Звільнення від відбування покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Підстави звільнення засуджених військовослужбовців.

11. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Поняття «класифікація засуджених до позбавлення волі». Критерії класифікації засуджених до позбавлення волі. Види та цілі класифікації засуджених до позбавлення волі.

Визначення виду колонії чоловікам, позбавленим волі. Визначення виду виправної колонії жінкам, позбавленим волі. Визначення виду виховної колонії неповнолітнім.

Порядок направлення засуджених до установ виконання покарань. Розподіл засуджених по структурних дільницях виправних і виховних колоній.

12. РЕЖИМ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ: ПОНЯТТЯ ТА ЗАСОБИ ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Поняття «режим» як засіб виконання та відбування покарання. Основні вимоги режиму в колоніях. Засоби забезпечення режиму в місцях позбавлення волі.

Нагляд за засудженими, організація охорони виправних колоній. Організація нагляду за засудженими.

Умови відбування покарання в колоніях. Права й обов'язки засуджених до позбавлення волі. Придбання засудженими до позбавлення волі продуктів харчування та

предметів першої потреби. Побачення і телефонні розмови засуджених до позбавлення волі з родичами та іншими особами. Доступ засуджених до мережі Інтернет. Короткочасні виїзди за межі виправних і виховних колоній. Одержання засудженими до позбавлення волі посилок та передач.

Зміна умов тримання засуджених до позбавлення волі в межах однієї виправної колонії та шляхом переведення до колонії іншого виду: порядок та органи, які здійснюють переведення засудженого.

Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення осіб, позбавлених волі.

13. ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В КОЛОНІЯХ РІЗНИХ ВИДІВ

Виправні колонії мінімального рівня безпеки.

Виправні колонії середнього рівня безпеки.

Виправні колонії максимального рівня безпеки.

Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками і неповнолітніми.

Порядок виконання та умови відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

Відбування покарання в дільниці ресоціалізації. Особливості тримання засуджених у дільниці соціальної реабілітації. Особливості тримання засуджених у дільниці посиленого контролю.

14. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ

Підстави звільнення від відбування покарання.

Класифікація підстав звільнення від відбування покарання.

Звільнення від відбування покарання у зв'язку з закінченням строку покарання, призначеного вироком суду. Звільнення від відбування покарання на підставі Закону України «Про амністію» та акту помилування. Звільнення від відбування покарання на підставі скасування вироку суду і закриття кримінальної справи. Звільнення від відбування покарання на підставі закінчення строків давності виконання обвинувального висновку. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. Звільнення від відбування покарання через хворобу. Інші підстави звільнення від відбування покарання.

Порядок звільнення від відбування покарання.

Допомога особам, які звільнені від відбування покарання.

Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.

15. ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ ЗА ПОВЕДІНКОЮ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ

Загальні положення здійснення контролю та нагляду за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання

Порядок здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Підстави та порядок зняття з обліку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Нагляд за особами, які звільнені умовно-достроково.

Адміністративний нагляд. Поняття адміністративного нагляду, категорії осіб, щодо яких встановлюється адміністративний нагляд. Підстави і порядок здійснення адміністративного нагляду за звільненими від відбування покарань.

4. ЗАВДАННЯ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Тема 1. ПРЕДМЕТ І СИСТЕМА КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ЗАКОНОДАВСТВО.

Питання для обговорення:

1. Політика у сфері виконання покарань: її цілі, принципи, стратегія і напрями.
2. Кримінально-виконавче право як форма політики у сфері виконання покарань. Поняття кримінально-виконавчого права та його принципи.
3. Діяльність органів та установ виконання покарань як предмет регулювання у кримінально-виконавчому праві.
4. Мета кримінально-виконавчої діяльності.
5. Кримінально-виконавче законодавство. Джерела кримінально-виконавчого права і система нормативних актів.

Контрольні запитання:

1. Процес виконання-відбування покарання як об'єкт кримінально-виконавчої діяльності.
2. Правові та матеріально-предметні засоби кримінально-виконавчої діяльності.
3. Учасники кримінально-виконавчої діяльності.
4. Принципи кримінально-виконавчого права та принципи кримінально-виконавчого законодавства.

Тема 2. ОРГАНИ І УСТАНОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

Питання для обговорення:

1. Поняття органів і установ виконання покарань, їх види та система. Правове регулювання системи органів і установ виконання покарань.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації. Територіальні органи управління виконання покарань. Адміністрація Державної кримінально-виконавчої служби України, як міжрегіональний орган з питань виконання покарань.
3. Установи виконання покарань, їх система та основні завдання.
4. Інші органи, які виконують кримінальні покарання, але не входять до структури Державної кримінально-виконавчої служби.
5. Взаємодія органів та установ виконання покарань з іншими органами держави, які здійснюють боротьбу зі злочинністю.

Контрольні запитання:

1. Відмежування органів виконання покарань від установ виконання покарань.
2. Чисельність Державної кримінально-виконавчої служби України.
3. Організаційна та просторова структура виправної колонії. Відділення соціально-психологічної служби як основна організаційна ланка в структурі кримінально-виконавчої установи.

Тема 3. ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАСУДЖЕНИХ

Питання для обговорення:

1. Поняття правового статусу засуджених. Основи правового статусу засуджених, його зміст.
2. Основні права засуджених. Механізми забезпечення прав засудженого.
3. Основні обов'язки засуджених. Заборони щодо засудженого, їх зміст та обґрунтованість.
4. Законні інтереси засуджених. Дискусійні положення, щодо змісту законних інтересів засудженого.
5. Судовий захист прав засудженого. Міжнародні механізми захисту прав засудженого.

Контрольні запитання:

1. Правовий статус засудженого – різновид спеціального статусу особи, його співвідношення з загальним статусом людини і громадянина.
2. Право засуджених на особисту безпеку. Право засудженого на правову допомогу. Право засудженого на приватність.

Завдання

1. Зусєв, який відбував покарання у виді позбавлення волі у колонії середнього рівня безпеки та громадянка Олізарова звернулися до адміністрації установи виконання покарань з проханням дозволити їм реєстрацію шлюбу.

Яке рішення повинен прийняти начальник колонії?

2. Засуджений до позбавлення волі Камишанський відмовився від голосування у виборах Президента України, за що начальник відділення застосував до нього стягнення.

Дайте правову оцінку поведінці засудженого та діям начальника відділення.

3. Засуджений до обмеження волі Парсін, звернувся до начальника виправного центру з письмовою заявою надати йому дозвіл на виїзд за межі виправного центру у найближчі вихідні дні для участі у виборах сільського голови. Начальник виправного центру відмовив засудженому, мотивуючи своє рішення тим, що особи, які відбувають покарання у виді обмеження волі не мають права приймати участь у виборах сільських голів.

Чи правильне рішення прийняв начальник виправного центру?

4. Засуджений до позбавлення волі Бровченко звернувся до начальника колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання із заявою про надання йому можливості поїхати до місця його проживання з метою укладення угоди купівлі-продажу автомобіля, який належить йому на праві приватної власності.

Дайте мотивований висновок по справі.

5. Засуджений до позбавлення волі Галушкін направив письмове звернення до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, в якому попросив внести на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо надання щорічних відпусток засудженим до позбавлення волі, що відповідав би Конституції України та міжнародним документам.

Чи мають право засуджені до позбавлення волі звертатись до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини? Яку відповідь повинен надати Уповноважений Верховної Ради України з прав людини засудженому Галушкіну? У яких міжнародних документах передбачено право працюючих засуджених на відпустки?

6. Засуджений до позбавлення волі Забродський після направлення його у колонію середнього рівня безпеки відмовився виходити на роботу, посилаючись на те, що ст. 43 Конституції України забороняє використання примусової праці, а також, що у вирокі суду не було зазначено про його обов'язок працювати в місцях позбавлення волі.

Прокоментуйте поведінку засудженого. Як вирішується питання щодо залучення позбавлених волі до праці у міжнародно-правових документах? Чи передбачено у законодавстві випадки, коли засуджені зобов'язані працювати

7. Химкін, який відбував покарання у виді позбавлення волі у колонії середнього рівня безпеки, написав звернення до Європейського суду з прав людини, щоб зобов'язати Державну кримінально-виконавчу службу України направити його в іншу колонію, у якій би поважали його честь і гідність. Враховуючи те, що засуджений Химкін за захистом своїх прав під час відбування покарання у виді позбавлення волі до судів України не звертався, начальник колонії прийняв рішення відмовити у відправці його звернення до Європейського суду.

Поясніть рішення начальника колонії у світлі положень Європейської конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.

9. Гуміленко, який був умовно-достроково звільнений від відбування покарання, звернувся до уповноважених органів з проханням виготовити йому закордонний паспорт для виїзду у Грецію, щоб побачити тяжко хворого сина напередодні складної операції. Проте начальник сервісного центру відмовив Гуміленко у виготовленні закордонного паспорта, пояснивши це тим, що на час умовно-дострокового звільнення відносно нього встановлено іспитовий строк і тому він не може покидати межі України.

Чи правомірні дії начальника сервісного центру?

10. Засуджений Пархоменко, який відбував покарання у колонії максимального рівня безпеки, звернувся до начальника колонії з проханням перевести його у безпечне місце, тому що йому неодноразово погрожували вбивством за неповернутий картярський борг.

Яке рішення по забезпеченню права засудженого на особисту безпеку повинен прийняти начальник колонії?

11. На будівельному комбінаті, де працювали окремі категорії засуджених, виникла пожежа, збитки від якої склали 133,5 тис. грн. З'ясувалося, що пожежа сталася внаслідок того, що засуджені Коваленко і Волосний, які виконували окремі види робіт на комбінаті, палили в цеху, а свої недопалки викинули у сміття, де знаходились дерев'яні стружки. У зв'язку з цим, начальник колонії видав наказ про перерахування з особових рахунків засуджених Коваленко і Волосного грошових коштів будівельному комбінату для відшкодування збитків, завданих пожежею.

Чи правомірні дії начальника колонії?

Тема 4. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПОВОДЖЕННЯ ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ

Питання для обговорення:

1. Поняття міжнародних стандартів поведження з засудженими. Їх класифікація та види.
2. Правове регулювання стандартів поведження з засудженими на міжнародному рівні. Основні міжнародні нормативні акти, які визначають і встановлюють стандарти поведження з засудженими, їх юридична сила та обов'язковість.
3. Практика Європейського суду з прав людини при забезпеченні дотримання стандартів поведження з засудженими.
4. Механізми забезпечення міжнародних стандартів поведження з засудженими.

Контрольні запитання:

1. Застосування практики та рішень ЄСПЛ при виконанні кримінальних покарань в Україні.
2. Міжнародні механізми забезпечення належного поведження з засудженими, які реалізовані у вітчизняному законодавстві.
3. Основні інститути кримінально-виконавчого права, які приведені у відповідність з міжнародними стандартами поведження з засудженими.
4. Міжнародні стандарти щодо певних професійних груп з числа персоналу, окремих видів покарань та окремих категорій засуджених.

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Тема 5. ПОНЯТТЯ, ВИДИ І СИСТЕМА ПРОБАЦІЇ В УКРАЇНІ

Питання для обговорення:

1. Поняття та види пробації. Правове регулювання пробації в Україні. Мета пробації. Принципи і завдання пробації.
2. Система органів пробації. Їх взаємодія з іншими правоохоронними органами та іншими органами держави. Статус служби пробації в Україні. Правовий статус персоналу органу пробації.
3. Основні пробаційні заходи. Підстави для застосування пробації.
4. Суб'єкти пробації. Основні права суб'єктів пробації. Основні обов'язки суб'єктів пробації.
5. Нагляд і контроль за діяльністю органу пробації. Відомчий контроль. Громадський контроль.

Контрольні запитання:

1. Міжнародний досвід в сфері пробації
2. Пробаційні програми
Особливості пробації щодо неповнолітніх.

Тема 6. ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ У ВИДІ ШТРАФУ

Питання для обговорення

1. Поняття майнових покарань та особливості їх виконання. Органи, які виконують майнові покарання. Особливості кримінально-виконавчих правовідносин за майновими покараннями.

2. Порядок виконання покарання у виді штрафу. Правове регулювання виконання покарання у виді штрафу.
3. Розстрочення і відстрочення виконання покарання у виді штрафу
4. Наслідки ухилення від відбування покарання у виді штрафу.

Контрольні запитання:

1. Органи, які забезпечують виконання штрафу.
2. Наслідки несплати засудженим штрафу.

Завдання

1. Захарчука було засуджено до штрафу в розмірі 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Після набрання вироку законної сили Захарчук так і не сплатив штраф у місячний термін, у зв'язку з чим судом було видано і направлено до відділу Державної виконачої служби виконавчий лист для примусового виконання.

Чи правильні дії суду?

2. Ривкіна було засуджено до штрафу в розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Через 5 днів після набрання вироком чинності засуджений захворів на тяжку хворобу, про що було повідомлено суд. В зв'язку з цим суд замінив несплачену суму штрафу покаранням у виді громадських робіт.

Чи правильно вчинив суд?

3. Ревницького було засуджено до штрафу в розмірі 2000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Після набрання вироку законної сили у місячний термін засуджений так і не сплатив штраф. В зв'язку з цим матеріали щодо засудженого були направлені до органів Національної поліції для притягнення його до кримінальної відповідальності за ст. 389 КК України.

Дайте аргументований висновок по справі.

4. Яковенко було засуджено до штрафу в розмірі 850 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Через 10 днів після набрання вироком законної сили до суду, що виніс вирок, від засудженого надійшло клопотання з проханням про відстрочку виконання вироку на 5 років. Своє клопотання засуджений мотивував тим, що внаслідок стихійного лиха його майну було завдано значних збитків, а також на його утриманні засудженого знаходяться двоє неповнолітніх дітей.

Як повинен суд вирішити справу?

5. Станового було засуджено до штрафу в розмірі 4000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. У місячний термін після набрання вироком законної сили штраф засудженим так і не було сплачено. В зв'язку з цим суд замінив несплачену суму штрафу покаранням у виді позбавлення волі строком на 2 роки.

Чи правильно вчинив суд?

**Тема 7. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА
ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ
АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ**

Питання для обговорення

1. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
2. Обов'язки уповноваженого органу з питань пробації щодо виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
3. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем роботи засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
4. Обов'язки засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною.
5. Наслідки ухилення від відбування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю

Завдання

1. Левченка було засуджено за ч. 1 ст. 140 КК України до позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з наданням медичних послуг, на строк чотири роки. Після набрання вироком законної сили, суд надіслав копію вироку разом з розпорядженням про його виконання до органу пробації.

Які першочергові дії на виконання вироку повинен здійснити працівник органу пробації?

2. Сергієнка було засуджено за ч. 1 ст. 212 КК України до позбавлення права займатися підприємницькою діяльністю строком на три роки.

Які органи та яким чином повинні здійснювати контроль за діяльністю засудженого?

3. Гавриленка було засуджено за ч. 2 ст. 191 КК України до чотирьох років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з розпорядженням майном, на строк три роки.

Як адміністрація кримінально-виконавчої установи забезпечує виконання додаткового покарання після того як особа відбула основне покарання?

4. Пархоменка було засуджено за ч. 2 ст. 139 КК України до позбавлення волі на строк три роки з позбавленням права займатися діяльністю, пов'язаною з наданням медичних послуг, на строк три роки. Під час відбування основного покарання адміністрація кримінально-виконавчої установи призначила Пархоменка на посаду помічника лікаря в лікувальному закладі кримінально-виконавчої установи.

Чи правомірні дії адміністрації кримінально-виконавчої установи?

5. Діденка було засуджено за ч. 1 ст. 286 КК України до штрафу в розмірі 1700 грн. з позбавленням права керування транспортним засобом на строк два роки. Під час виконання додаткового покарання від органів Національної поліції надійшла довідка про порушення Діденком заборони керування транспортним засобом.

Як повинен діяти орган пробації після отримання письмової довідки про порушення засудженим вимог вироку?

6. Юрченка було засуджено за ч. 1 ст. 172 КК України до позбавлення права обіймати посади, пов'язані з вчиненням організаційно-розпорядчих обов'язків, на строк два роки. Під час відвідування підприємства, на якому працює Юрченко, працівник органу пробації з'ясував, що Юрченко продовжує обіймати посаду, яка дала йому змогу вчинити злочин.

Як орган пробації повинен відреагувати на порушення вимог вироку?

7. Клименка та Андрійченка було засуджено за ст. 251 КК України. Клименку було призначено покарання у виді позбавлення волі на строк три роки з позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з наданням ветеринарних послуг, на строк два роки. Андрійченку було призначено покарання у виді позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з наданням ветеринарних послуг, на строк три роки.

Після відбуття Клименком двох років позбавлення волі, його було умовно-достроково звільнено судом від відбування покарання у виді позбавлення волі та позбавлений права займатися діяльністю, пов'язаною з наданням ветеринарних послуг.

Андрійченка також було умовно-достроково звільнено судом від відбування покарання у виді позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з наданням ветеринарних послуг.

Чи правомірні дії суду?

8. Зонтова було засуджено за ч. 1 ст. 273 КК України до двох років позбавлення волі з позбавлення права обіймати посади, пов'язані з забезпеченням безпеки на вибухонебезпечних підприємствах та у вибухонебезпечних цехах строком три роки. Після відбуття основного покарання засудженого було взято на облік органом пробації, а строк відбування додаткового покарання було зараховано до строку основного покарання.

Чи правомірно орган пробації зараховував строк відбування додаткового покарання до основного?

9. Бенчука було засуджено за ст. 287 КК України до штрафу в розмірі 1700 грн. з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з відповідальністю за технічний стан або експлуатацію транспортних засобів строком два роки. Орган пробації направив адміністрації підприємства, де працює Бунчук, копію вироку суду та інші необхідні документи.

Які дії, на виконання вимог вироку, повинна здійснити адміністрація підприємства?

10. Переходько було засуджено за ч. 1 ст. 323 КК України до позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з виховною роботою неповнолітніх, на строк два роки. Після того, як засудженого було взято на облік, він не з'явився на виклик до органу пробації.

Які дії повинен вчинити орган пробації?

Тема 8. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ ТА ВИПРАВНИХ РОБІТ

Питання для обговорення

1. Порядок і умови виконання покарання у виді громадських робіт.
2. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування засудженими покарання у виді громадських робіт.
3. Відповідальність засуджених до покарання у виді громадських робіт.
4. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт.
5. Умови відбування покарання у виді виправних робіт.
6. Відповідальність за ухилення засудженого від відбування покарання у виді виправних робіт.

Контрольні запитання:

1. Особливості організації праці при виконанні покарання у виді громадських робіт.

2. Ознака суспільної корисності праці засуджених під час виконання покарання у виді громадських робіт.
3. Особливості обчислення строку покарання у виді громадських та виправних робіт.
4. Особливості правового статусу засуджених до виправних робіт.

Завдання

1. Іванова було засуджено судом за ст. 125 КК України до покарання у виді громадських робіт. Місцем відбування покарання засудженому було визначено комунальне підприємство з утилізації сміття, яке перебувало у визначеному органами місцевого самоврядування переліку об'єктів, на яких засуджені можуть відбувати громадські роботи. Однак засуджений Іванов відмовився виконувати роботи на цьому підприємстві вважаючи, що такі роботи принижують його гідність, про що керівник підприємства повідомив орган пробації.

Яке рішення повинен прийняти орган пробації? Визначте правову норму, якою повинен керуватися орган пробації у даному випадку. Чи є підстави для притягнення до відповідальності засудженого Іванова?

2. Гришко було засуджено судом за ст. 128 КК України до 240 годин громадських робіт. Під час відбування засудженим призначеного йому судом покарання, в населеному пункті, де він мешкав трапилося стихійне лихо (буревій). На прохання міського голови керівником органу пробації було прийнято рішення направити всіх осіб, які засуджені до покарання у виді громадських робіт та перебували на обліку, для участі в ліквідації наслідків буревію. Внаслідок відсутності спеціальної підготовки та кваліфікації засуджений Гришко загинув під час виконання розчистки завалів.

Чи є правомірними дії керівника органу пробації?

3. Начальник органу пробації звернувся до міського голови з поданням, у якому вказав, що згідно ч. 1 ст. 36 КВК України просив визначити підприємства, установи, організації, які відносяться до комунальної власності міста, на яких можливе відбування такого виду покарання як громадські роботи, порядок та умови їх відбування та засоби контролю за цим процесом. Міський голова відмовив начальнику органу пробації, посилаючись на те, що Закон України «Про місцеве самоврядування», який регламентує повноваження органів місцевого самоврядування щодо забезпечення законності, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян, тому не передбачає участі органів місцевого самоврядування у виконанні кримінальних покарань.

Чи правомірне рішення прийняв міський голова?

4. Івашура був засуджений до 100 годин громадських робіт. Під час відбуття покарання він без повідомлення органу пробації залишив своє постійне місце проживання і протягом трьох днів не з'являвся на громадські роботи.

У зв'язку з цим, орган пробації направив відповідне подання органам Національної поліції про здійснення приводу засудженого до органу пробації. Після затримання Івашура пояснив працівнику органу пробації, що повернувшись додому після роботи, він побачив записку від вагітної дружини, в якій вона повідомляла, що її відвезли в пологовий будинок у сусідній районний центр через можливі ускладнення при пологах. За таких обставин він терміново виїхав у сусідній район, де і був затриманий працівниками органів Національної поліції.

Чи можна вважати поведінку Івашури ухиленням від відбування покарання у виді громадських робіт?

5. Під час відбування покарання у виді громадських робіт Свиридову була надана чергова відпустка за основним місцем роботи. У зв'язку з цим Свиридов звернувся до

начальника органу пробації за роз'ясненнями, чи має він право провести відпустку в іншій місцевості.

Яку відповідь повинен надати начальник органу пробації Свиридову?

6. Коломієць був засуджений місцевим судом до 90 годин громадських робіт. У зв'язку з цим, засуджений вирішив взяти за основним місцем роботи відпустку тривалістю 15 днів, на протязі яких він сподівався відбутися весь строк громадських робіт. Проте орган пробації не погодився з таким рішенням Коломійця.

Чи може засуджений до громадських робіт відпрацювати весь строк покарання у спосіб, обраний Коломійцем?

7. Петренко була засуджена судом за ст. 225 КК України до 200 годин громадських робіт. Через два тижні після набрання вироком чинності їй виповнилось 55 років. Після цього засуджена відмовилась виконувати громадські роботи, що були їй визначені на підставі вироку суду.

Чи можна вважати поведінку Петренко такою, що ухиляється від відбування покарання у виді громадських робіт?

8. Прозументова була засуджена судом за ч. 1 ст. 126 КК України до одного року виправних робіт з відрахування 15 % від заробітку в дохід держави. Під час відбування покарання вона неодноразово не з'являлася на роботу без поважних причин, а також виїздила в інші населені пункти, мотивуючи це необхідністю відвідати своїх хворих родичів, і за 10 місяців фактично відбула лише 8 місяців строку покарання. Орган пробації звернувся до суду з поданням про заміну засудженій Прозументовій виправних робіт позбавленням волі.

Яке рішення і на підставі якої правової норми повинен прийняти суд щодо подання органу пробації? Чи є підстави для притягнення до відповідальності працівника органу пробації та керівника підприємства, де працювала засуджена Прозументова?

9. Під час відбування покарання у виді виправних робіт засуджений Мішенін у результаті нещасного випадку став інвалідом 1-ї групи. Орган пробації порушив перед судом клопотання про заміну засудженому 6-місячного строку виправних робіт, який він не відбув, позбавленням волі на тій підставі, що він через непрацездатність не зможе відбувати визначене йому вироком суду покарання.

На підставі якої правової норми і яке рішення повинен прийняти суд?

10. Іваненкова була засуджена за ст. 167 КК України до виправних робіт строком на один рік з відрахуванням 10% від заробітку в дохід держави. Після того як вона відбула 6 місяців строку покарання, Іваненкова надала до органу пробації медичну довідку про свою вагітність.

Які дії органів пробації за даних обставин?

11. Мамлюков був засуджений місцевим судом за ч. 1 ст. 267 КК України до 6 місяців виправних робіт із відрахуванням 10% заробітку в дохід держави. Після набрання чинності вироку суду Мамлюков звернувся до керівника органу пробації дозволити внести одразу всю суму, яка повинна бути вирахована з його заробітної плати за 6 місяців, мотивуючи це тим, що він має постійну заробітну плату на підприємстві, де він працює, а також власні заощадження, які дозволяють йому це зробити.

Яку відповідь повинен надати Мамлюкову керівник органу пробації?

12. Опаньків був засуджений до 2 років виправних робіт з відрахуванням 20 % від заробітку в дохід держави. Адміністрація підприємства, на якому працював Опаньків, на підставі вироку суду здійснила відрахування з усієї суми заробітку засудженого.

Вважаючи дії адміністрації неправомірними, Опаньків звернувся до суду зі скаргою, в якій просив скасувати дії адміністрації підприємства та зобов'язати здійснювати відрахування 20 % встановлених вироком суду від суми заробітку, що залишиться після вирахування податків та інших платежів.

Дайте аргументований висновок по справі.

13. Товкмаченко був засуджений до півтора року виправних робіт. Через 8 місяців відбування покарання засуджений подав до адміністрації підприємства, де він працював, заяву про звільнення за власним бажанням. Адміністрація підприємства задовольнила його прохання і сповістила про це орган пробації.

Засуджений Товкмаченко у зв'язку зі звільненням з роботи був викликаний до органу пробації, де йому повідомили, про необхідність терміново влаштуватися на роботу, або стати на облік як безробітний у строк, передбачений Законом України «Про зайнятість населення». Проте Товкмаченко вимоги органу пробації не виконав, крім того змінив своє місце проживання, та за вчинення опору працівникам поліції у нетверезому стані був заарештований на 15 діб. Про це органи Національної поліції сповістили орган пробації.

Чи мала право адміністрація підприємства звільнити Товкмаченко з роботи за власним бажанням, не маючи на це дозвіл органу пробації? Які заходи повинен прийняти орган пробації до засудженого Товкмаченка?

14. Клименко, який був засуджений до 2 років виправних робіт, звернувся з клопотанням до суду про умовно-дострокове звільнення мотивуючи це тим, що за час відбування покарання до нього не було застосовано жодного стягнення за порушення трудової дисципліни, а також він вже відбув половину строку покарання, що було призначено судом.

Яке рішення має прийняти суд?

Тема 9. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ТА АРЕШТУ

Питання для обговорення

1. Місця відбування покарання у виді обмеження волі.
2. Порядок направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання.
3. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
4. Умови праці засуджених до обмеження волі.
5. Матеріально-побутове забезпечення та медичне обслуговування засуджених до обмеження волі.
6. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до осіб, засуджених до обмеження волі.
7. Порядок і умови відбування покарання у виді арешту.
8. Особливості відбування покарання у виді арешту військовослужбовцями.

Завдання

1. Макаренко, що засуджений до обмеження волі на строк три роки за ст.246 КК України і відбуває покарання в одному з виправних центрів Харківської області, звернувся з проханням до адміністрації центру дозволити йому проживати разом з дружиною в їх власному домі, що знаходиться недалеко від виправного центру, мотивуючи своє прохання тим, що вже більше 15 років вони знаходяться у фактичних

шлюбних відносинах, мають двох синів 13 і 14 років. Без батька діти перестали слухатися матір, тому його присутність у сім'ї край необхідна.

Дайте правову оцінку ситуації, що склалася і запропонуйте відповідь адміністрації виправного центру.

2. Адміністрація виправного центру за домовленістю з приватним підприємством, що виробляє тротуарну плитку, направила на роботу 20 засуджених до обмеження волі. Через три місяці власник підприємства звернувся до центру з проханням притягнути до кримінальної відповідальності засудженого Пономаренко, який відмовляється від роботи.

Перевіркою встановлено, що Пономаренко повинен був працювати на ділянці, де просіювали цемент, захисними засобами власник підприємства їх забезпечував не завжди, внаслідок чого у Пономаренка на фоні хронічного бронхіту стала розвиватися астма, про що свідчить довідка з медичного закладу. Пономаренко неодноразово звертався до виконроба з проханням перевести його на іншу ділянку, але той постійно йому відмовляв.

Чи буде притягнутий до кримінальної відповідальності Пономаренко? Що необхідно зробити адміністрації виправного центру?

3. Сидоренко засуджений до двох років обмеження волі звернувся до начальника виправного центру з листом від сестри, в якому вона пише, що їх мати давно хворіє і зараз знаходиться у критичному стані (про що свідчить офіційна довідка), і попросив негайно дати йому дозвіл на короткостроковий виїзд додому. Начальник на підставі ч.3 ст. 59 КВК України дозволив йому виїхати на 5 діб – з 6 по 10 квітня 2018 р. 10 квітня у Сидоренка закінчується строк відбування покарання.

Чи повинен він повертатися до виправного центру? Назвіть підстави і порядок звільнення засуджених до обмеження волі.

4. Котенко, засуджений за ч.1 ст.208 КК України до трьох років обмеження волі, звернувся до начальника виправного центру з заявою, в якій просить представити його до умовно-дострокового звільнення на підставі того, що він вже відбув передбачену в законі частку покарання.

Посилаючись на закон, скажіть, яку відповідь повинен дати начальник виправного центру?

5. Ковітенко, засуджена до двох років обмеження волі, після відбуття шести місяців призначеного покарання звернулася до начальника виправного центру з заявою про звільнення її від відбування покарання, мотивуючи тим, що вона вагітна, строк вагітності (за довідкою) дорівнює п'ять місяців.

Що повинен відповісти начальник виправного центру?

6. Тишко і Маленко, засуджені до обмеження волі строком на три роки кожний, прибули до виправного центру 5 травня 2015 р.

Назвіть дату закінчення строку покарання для кожного засудженого, враховуючи при цьому, що Тишко з 20 січня 2015 р. знаходився під вартою в СІЗО і в такому ж порядку був доставлений до виправного центру, а Маленку був вибраний запобіжний засіб – підписка про невиїзд, тому до виправного центру він приїхав самостійно.

7. Жарко за вчинення автотранспортного злочину був засуджений до чотирьох років обмеження волі з забороною на три роки управляти транспортними засобами. Був направлений до виправного центру, розташованому в сільській місцевості. Начальник виправного центру призначив Жаркова працювати на тракторі Працюючи по 12-14 годин

на добу (треба було вчасно засіяти поле) на протязі 2 тижнів, Жарко дуже втомився, одного разу заснув за кермом і впав разом з трактором у ставок. Лишився живим, але поламав ноги і став інвалідом. Трактор ремонту не підлягає.

Роз'ясніть, хто, кому і в якому порядку буде відшкодовувати нанесені збитки. Чи буде Жарко продовжувати відбувати покарання ?

8. До начальника виправного центру звернулися засуджені Гарбузенко і Кашченко з проханням дозволити їм короткостроковий виїзд за межі виправного центру строком на 12 діб у відпустку до родичів, посилаючись на те, що Гарбузенку необхідно у цей час зареєструвати шлюб з гр. Листовою і підготуватися до весілля, а Кашченку необхідно зорати ділянку в 1 гектар і допомогти матері посадити картоплю.

Що відповідь начальник виправного центру? Назвіть підстави для отримання щорічної відпустки і короткострокового виїзду за межі виправного центру.

9. Коваленко, засуджений до обмеження волі строком на чотири роки, відбував покарання у виправному центрі Харківської обл., тому що у Полтавській обл., де він мешкав до засудження, немає виправного центру. Коли у нього тяжко захворіла дружина, він звернувся до начальника виправного центру про переведення його до виправної колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, яка розташована поряд з його селом, щоб він мав змогу допомагати сім'ї. Строк відбутого ним покарання становить 1 рік 11 місяців і 15 днів, працював він сумлінно, мав дві подяки від адміністрації виправного центру.

Як має поступити начальник виправного центру?

10. Засуджений 5 вересня 2018 р. до чотирьох років обмеження волі Борисенюк (взятий на облік 18 вересня) у робочий час зловживав спиртними напоями, порушував громадський порядок за що неодноразово був попереджений адміністрацією заводу, де працював. Одного разу, прийшовши на роботу в нетверезому стані, він вчинив бійку з засудженим Хохмачом, зламав йому руку, розірвав одягу. Розуміючи, що за такі дії йому треба буде відповідати, він втік з виправного центру і був затриманий працівниками органів внутрішніх справ лише через два місяця. На момент затримання Борисенюк відбув шість місяців строку покарання.

Які заходи до Борисенка можуть бути застосовані?

11. Засуджений до покарання у виді арешту Хоменко звернувся до адміністрації арештного дому за місцем засудження з проханням направити його для відбування покарання до іншого арештного дому, який знаходиться в районі проживання засудженого, оскільки в цьому регіоні для його здоров'я більш сприятливий клімат.

Яке рішення в цьому випадку має прийняти начальник арештного дому?

12. Засуджений до покарання у виді арешту Данилов відмовився виконувати роботи з ремонту будівлі арештного дому, мотивуючи це відсутністю у нього необхідної професійної підготовки та релігійними переконаннями. Унаслідок цього до засудженого застосовано стягнення у виді поміщення у карцер строком на десять діб.

Чи правомірно в цьому випадку на засудженого накладено стягнення? Які посадові особи мають право накладати стягнення на засуджених до покарання у виді арешту?

10. ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ТРИМАННЯ У ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬОНІ

Питання для обговорення

1. Загальні положення виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному

батальйоні військовослужбовців

2. Режим у дисциплінарному батальйоні
3. Соціально-виховна робота із засудженими військовослужбовцями
4. Матеріально-побутове та медичне забезпечення засуджених військовослужбовців
5. Звільнення від відбування покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців

Контрольні запитання:

1. Назвіть нормативно-правові акти, якими регулюються порядок і умови виконання покарання у виді тримання військовослужбовців у дисциплінарному батальйоні.
2. Яким чином відповідно до кримінально-виконавчого законодавства організовується порядок виконання покарання у виді тримання військовослужбовців у дисциплінарному батальйоні?
3. Зазначте підстави звільнення військовослужбовців від відбування покарання в дисциплінарному батальйоні?

Завдання

1. Щодо засудженого військовослужбовця строкової військової служби Куценко начальник органу управління Служби правопорядку направив до дисциплінарного батальйону через начальника конвою наступні документи та речі: супровідний лист; копію обвинувального вироку суду та розпорядження про його виконання; службову картку та медичну книжку; особову справу; медичну характеристику; атестат на продовольство, речовий та грошовий атестати; особисті речі та їх опис.

Командир дисциплінарного батальйону відмовився приймати засудженого військовослужбовця до дисциплінарного батальйону.

Дайте правову оцінку вказаній ситуації. Чи мали місце порушення порядку направлення засудженого. Як повинна діяти адміністрація дисциплінарного батальйону?

2. 28 січня 2020 року до військової частини надійшов обвинувального вироку суду щодо військовослужбовця Алієва. В той же день адміністрацією військової частини були направлені документи про переведений Алієва на нове місце служби.

Визначте які дії має здійснити командир військової частини, де проходить військову службу засуджений.

3. Перед приймання засудженого військовослужбовця Литвинова до дисциплінарного батальйону командиром дисциплінарної роти отримана інформація про те, що Літвінов має при собі саморобний ніж.

Яких заходів має вжити адміністрація дисциплінарного батальйону?

4. Засуджений полковник Пуніцин наполягав, що під час покарання має користуватись офіцерською формою одягу і знаками розрізнення, встановленого зразка. Обґрунтовував свою позицію тим що військовослужбовці з числа осіб офіцерського складу утримуються окремо від інших категорій військовослужбовців.

Дайте правову оцінку вказаній ситуації.

Тема 11. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Питання для обговорення

1. Поняття, види та критерії класифікації засуджених до позбавлення волі.
2. Первинна класифікація: порядок визначення виду виправної колонії засудженим.

Визначення виду колонії чоловікам, позбавленим волі. Визначення виду виправної колонії жінкам, позбавленим волі. Визначення виду виховної колонії неповнолітнім.

3. Направлення засуджених до установ виконання покарань.

4. Вторинна класифікація: розподіл засуджених по структурних дільницях виправних і виховних колоній.

Контрольні запитання:

1. Приймання засуджених до позбавлення волі до виправних і виховних колоній.

2. Система органів, які здійснюють класифікацію засуджених до позбавлення волі.

Завдання

1. Місцевим судом Савенко був засуджений за ч. 2 ст. 286 КК України до восьми років позбавлення волі. Міжрегіональна комісія з питань визначення виду колоній направила засудженого до виправної колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання. Один з членів Комісії не погодився з таким рішенням на підставі того, що згідно зі ст. 12 КК України цей злочин є тяжким. Савенко вчинив його у стані сп'яніння, що спричинило тяжкі наслідки (смерть потерпілого, заподіяння тяжких тілесних ушкоджень іншим особам), тому він повинен відбувати покарання у колонії максимального рівня безпеки.

Дайте правову оцінку вказаній ситуації і визначте у виправній колонії якого рівня безпеки має відбувати покарання Савенко та мотивуйте своє рішення.

2. Охрименка було засуджено 10 листопада 2018 р. ч. 2 ст. 286 КК України, за ч. 1 ст. 135 КК України за сукупністю злочинів до п'яти років позбавлення волі. Міжрегіональна комісія з питань визначення виду колоній направила засудженого для відбування покарання у колонію мінімального рівня безпеки з загальними умовами тримання. Як з'ясувалося, раніше Охрименко відбував покарання у виді позбавлення волі за вироком суду від 10 квітня 2000 р. за ч.2 ст.215 КК України 1960 р., за яким він був засуджений до одного року позбавлення волі.

Чи правильно визначений засудженому Охрименку рівень безпеки виправної колонії?

3. Стовпенка було засуджено до 3 років позбавлення волі за хуліганство за ч.4 ст.296 КК України. За рішенням Міжрегіональної комісії з питань розподілу він був направлений у колонію мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання. Через тиждень після його прибуття до колонії, виявилось, що раніше, десять років тому, Стовпенко відбував покарання за такий же злочин, а також коли він був неповнолітнім, його було засуджено за крадіжку до одного року позбавлення волі.

У колонії якого рівня безпеки Стовпенко повинен відбувати покарання? Дайте аргументований висновок по справі.

4. Морозенка було засуджено за ч. 3 ст. 296 КК України і за ч.3 ст.152 КК України до 10 років позбавлення волі. Міжрегіональна комісія з питань визначення виду колоній направила його для відбування покарання у виправну колонію середнього рівня безпеки. З'ясувалося, що у 2000 р. Морозенко вже був засуджений до одного року виправних робіт. За ухвалою районного суду від 20 квітня 2001 р. згідно зі ст. 30 КК України 1960 р. він був направлений у виправно-трудова колонію загального режиму на невідбутий строк покарання у зв'язку з тим, що злісно порушував вимоги режиму під час відбування виправних робіт.

Чи правильно визначений рівень безпеки виправної колонії?

5. У колонію мінімального рівня безпеки з загальними умовами тримання прибув для відбування покарання Карпенко, засуджений за ст. 304 КК України до 2 років

позбавлення волі. Раніше він двічі був засуджений до позбавлення волі, покарання відбув, судимість за ці злочини була погашена.

Чи правильно визначений засудженому рівень безпеки виправної колонії? Як повинна діяти адміністрація установи при прийманні засудженого?

6. Під час приймання засуджених до колонії середнього рівня безпеки, начальник відділення по контролю за виконанням судових рішень за матеріалами особової справи встановив, що у колонію прибув Медведчук, засуджений за ст. 115 КК України до 12 років позбавлення волі. Раніше він двічі був засуджений, в тому числі і за злочин, вчинений під час відбування покарання. Судимість за всі попередні злочини не була погашеною або знятою.

У виправній колонії якого рівня безпеки може відбувати покарання засуджений Медведчук?

7. Корінько був засуджений за ч.3 ст.153 КК України до 12 років позбавлення волі. Міжрегіональна комісія з питань визначення колоній направила його відбувати покарання у виправну колонію середнього рівня безпеки. Через три місяці адміністрація виправної колонії встановила, що Корінько був неодноразово засуджений до позбавлення волі, але всі судимості були погашені. Адміністрація установи повідомила про це прокурора.

Яких заходів має вжити прокурор? Чи можна вважати Корінько особою, яка раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі? В якій виправній колонії він повинен відбувати покарання?

8. Русенка, засудженого за хуліганство до шести років позбавлення волі, Міжрегіональна комісія направила до виправної колонії максимального рівня безпеки, мотивуючи прийняте рішення тим, що під час попереднього ув'язнення, перебуваючи у слідчому ізоляторі, він грав у карти, вчиняв сварки та бійки, не підкорявся вимогам адміністрації, за що 5 разів був поміщений у карцер.

Чи обґрунтовані мотиви прийнятого Комісією рішення? У якій виправній колонії повинен відбувати покарання Русенко?

9. Гоменко, який раніше вже відбував покарання у виді позбавлення волі, був засуджений за вбивство до 15 років позбавлення волі. Міжрегіональна комісія направила його для відбування покарання у виправну колонію максимального рівня безпеки.

Через 3 тижні під час перевірки прокурор виніс письмову вказівку щодо усунення порушень закону, у якій зазначив, що Гоменко повинен відбувати покарання у виправній колонії середнього рівня безпеки, тому, що відбування покарання у виді позбавлення волі в минулому, не може бути підставою для визначення виправної колонії більшого рівня безпеки.

Чи є обґрунтованою позиція прокурора? У виправній колонії якого рівня безпеки повинен відбувати покарання Гоменко?

10. Косенко у 2011 р. був засуджений до двох років позбавлення волі умовно з іспитивим строком на три роки. Через два роки він вчинив крадіжку, за що був засуджений за ч. 1 ст. 185 КК України до трьох років позбавлення волі.

До цього покарання суд приєднав ще один рік позбавлення волі, який був визначений за першим вироком у порядку ст. 75 КК України. Зважаючи на те, що це є другим засудженням Косенка до позбавлення волі, Міжрегіональна комісія визначила йому для відбування покарання виправну колонію середнього рівня безпеки.

Чи правильно визначено Косенку рівень безпеки виправної колонії?

11. Під час ознайомлення з особовими справами засуджених, які трималися у колонії максимального рівня безпеки, прокурор встановив, що Боженко, раніше в місцях позбавлення волі злісно порушував режим знову засуджений за ч.1 ст.187 КК України до шести років позбавлення волі.

Чи правильно було визначено Боженку рівень безпеки виправної колонії? Яке рішення повинен прийняти прокурор?

12. У період відбування покарання у виді позбавлення волі в колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання Бовенко був засуджений за ч.2 ст.270 КК України до восьми років позбавлення волі. Міжрегіональна комісія направила Бовенка у виправну колонію середнього рівня безпеки.

Чи правильно визначено Бовенку рівень безпеки виправної колонії?

13. Акименко у неповнолітньому віці був засуджений за грабіж за обставин, що обтяжують відповідальність, до трьох років позбавлення волі. Після досягнення вісімнадцятирічного віку він був переведений із виховної колонії у виправну колонію мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання.

Після цього він здійснив втечу з цієї установи та був засуджений за ч.1 ст. 393 КК України до чотирьох років позбавлення волі. Але за наказом начальника слідчого ізолятора він був залишений у СІЗО для виконання робіт по господарському обслуговуванні цієї установи.

Дайте мотивовану відповідь куди можливо переведення осіб із виховної колонії після досягнення 18-річного віку. Надайте оцінку рішення начальника СІЗО.

14. Михайленко був засуджений за ч.1 ст. 111 КК України до 14 років позбавлення волі. Міжрегіональна комісія направила його відбувати покарання в колонію максимального рівня безпеки. Під час приймання до цієї колонії виявилось, що у ній немає вільних місць. Начальник колонії зателефонував до такої ж колонії у інше місто і домовився, що Михайленка відвезуть туди, оскільки там є вільні місця.

Визначте чи було порушено законодавство? Дайте мотивовану відповідь, посилаючись на закон.

15. Петренко була засуджена до п'яти років позбавлення волі за незаконний аборт (ч. 2 ст. 134 КК України). Міжрегіональна комісія направила її для відбування покарання у виправну колонію мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання.

Чи правильно визначений рівень безпеки виправної колонії Петренко?

16. Стоженко вчинив злочин, передбачений ст. 112 КК України, коли був у неповнолітньому віці, але на момент винесення вироку йому виповнилося 18 років.

Чи може Стоженко відбувати покарання у виправній колонії максимального рівня безпеки?

17. На засіданні Міжрегіональної комісії з питань визначення колоній було встановлено, що Дяченко, засуджений за ч.2 ст.127 КК України до 9 років позбавлення волі, а кілька років тому вчинив крадіжку, за яку був засуджений до 2 років позбавлення волі. Але в колонії Дяченко покарання не відбував, оскільки за його бажанням на підставі власної заяви він був залишений у слідчому ізоляторі для виконання робіт з господарського обслуговування цієї установи.

Який рівень безпеки виправної колонії буде визначено Дяченко?

Тема 12. РЕЖИМ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ: ПОНЯТТЯ ТА ЗАСОБИ ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Питання для обговорення:

1. Поняття режиму як засобу виконання та відбування покарання, його зміст та функції. Основні вимоги режиму в колоніях. Засоби забезпечення режиму в місцях позбавлення волі.
2. Нагляд за засудженими, організація охорони виправних колоній. Організація нагляду за засудженими.
3. Умови відбування покарання в колоніях.
4. Зміна умов тримання засуджених до позбавлення волі в межах однієї виправної колонії та шляхом переведення до колонії іншого виду: порядок та органи, які здійснюють переведення засудженого.
5. Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення осіб, позбавлених волі.

Контрольні запитання:

1. Реалізація засудженими права доступу до глобальної мережі Інтернет.
2. Можливість засудженого оскаржувати рішення щодо його переведення до іншої кримінально-виконавчої установи.
3. Національні стандарти забезпечення засуджених та їх відповідність міжнародній практиці виконання покарань.

Завдання

1. Засуджена Матушак по прибуттю в установу виконання покарань відмовилась носити одяг єдиного зразка, мотивуючи свою відмову тим, що хоча вона і розуміє, що одяг є елементом режиму, але, на її погляд, форма одягу, визначена Міністерством юстиції, нівелює її особистість та принижує людську гідність, адже згідно положень Кримінально-виконавчого кодексу України режим має сприяти усвідомленню засудженими людської гідності.

Яким має бути рішення начальника колонії?

2. Нечипоренко, який відбував покарання за ч. 2 ст. 361 КК України, звернувся до адміністрації колонії з проханням надати йому інформацію про порядок роботи, програмне забезпечення і технічні характеристики аудіовізуальних і електронних засобів охорони й нагляду.

Якою має бути відповідь адміністрації колонії?

3. Після попередження спроби втечі засуджених в одній з колоній за ініціативою начальника цієї установи було прийнято рішення про запровадження електронного моніторингу за засудженими, які схильні до втечі.

Чи правомірні дії начальника колонії?

4. У зв'язку з епізоотією ящура адміністрація колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання (сільськогосподарського профілю виробництва) звернулася до начальника Міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань та пробачії за дозволом на введення в установі особливого режиму на період літніх місяців.

За яких умов і на який термін можливе введення особливого режиму в колонії?

5. Засуджений Стеценко, який відмовлявся від виходу на роботу, був визнаний на цій підставі адміністрацією установи виконання покарань злісним порушником установленого

порядку відбування покарання. Внаслідок цього начальник установи віддав розпорядження застосувати до засудженого гамівну сорочку.

Чи правомірні дії начальника колонії? Дайте аргументований висновок.

6. Засуджений Радченко під час перебування на території житлової зони колонії намагався вчинити самогубство. Внаслідок цього начальник відділення соціально-психологічної служби прийняв рішення про застосування до засудженого наручників.

Чи є правомірними дії начальника відділення соціально-психологічної служби? Дайте аргументований висновок.

7. При прийманні засуджених до виправної колонії у засудженого Шевченко було виявлено золотий наручний годинник з дарчим написом на його ім'я. Засуджений звернувся до начальника колонії з проханням не вилучати у нього годинник, бо це пам'ять про загиблих батьків. Начальник установи зважив на цю обставину і дав вказівку не вилучати у засудженого годинник.

Чи відповідає принципам гуманізму та законності рішення начальника колонії?

8. До оперативного підрозділу колонії надійшла інформація про протиправну поведінку одного з працівників колонії, який нібито приносить на територію установи заборонені речовини. На підставі цієї інформації начальником оперативного відділу колонії було прийнято рішення про проведення особистого огляду цього співробітника у своєму робочому кабінеті.

Чи правомірні дії начальника оперативного відділу колонії?

9. Начальник колонії, зважаючи на відсутність технічних можливостей, заборонив користування мережею Інтернет засудженими, які трималися в дільниці ресоціалізації установи середнього рівня безпеки.

Чи правомірне рішення прийняв начальник установи? Який порядок користування мережею Інтернет засудженими?

10. Після відбування одного місяця покарання в виправній колонії середнього рівня безпеки засуджена Шевченко звернулася з проханням до адміністрації надати їй одне тривале побачення з чоловіком та дітьми, які прибули на короткострокове побачення.

Яке рішення має прийняти адміністрація?

11. Засуджений Карпенко, що відбував покарання у виправній колонії середнього рівня безпеки звернувся зі скаргою до прокурора на дії начальника виправної колонії, який не дозволив йому короточасний виїзд за межі місця позбавлення волі у зв'язку зі смертю матері.

Чи обґрунтована скарга засудженого?

12. У посилю на ім'я засудженого Гнатенко серед інших предметів було виявлено дві грошові купюри, серед яких одна номіналом 100 гривень не була прихована від огляду, інша номіналом у 200 гривень була заклеєна між сторінками книги. Також у ній знаходились ще два побутових електрокип'ятильники.

Дії молодшого інспектора служби нагляду та безпеки, який оглядав вміст посилки?

13. На ім'я Стецька, засудженого за ч.2 статті 109 КК України надійшов поштовий переказ із-за кордону від невідомої особи на суму 1 000 грн.. Стецько надав пояснення співробітнику оперативної служби, що гроші йому надійшли від колишніх колег по правозахисній діяльності.

Дії адміністрації колонії щодо поштового переказу?

14. Черговий помічник начальника колонії у спальному приміщенні відділення соціально-психологічної служби за завісою з ковдри виявив чотирьох засуджених, що грали в карти, двоє з яких були з іншого відділення.

Чи мало місце порушення Правил внутрішнього розпорядку з боку засуджених. Які заходи має застосувати черговий помічник начальника колонії?

Тема 13. ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В КОЛОНІЯХ РІЗНИХ ВІДІВ

Питання для обговорення

1. Виправні колонії, як основний вид установ виконання покарань. Види виправних колоній.
2. Відбування покарання у виправних колоніях мінімального рівня безпеки. Відбування покарання у виправних колоніях середнього рівня безпеки. Відбування покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки.
3. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками і неповнолітніми.
4. Порядок виконання та умови відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.
5. Тримання засуджених до позбавлення волі у дільницях виправних та виховних колоній.

Тема 14. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ

Питання для обговорення

1. Поняття та підстави звільнення від відбування покарання. Класифікація підстав звільнення від відбування покарання.
2. Загальний порядок звільнення. Звільнення від відбування покарання у зв'язку з закінченням строку покарання, призначеного вироком суду.
3. Особливості звільнення за достроковими підставами.
4. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання. Соціальна адаптація та соціальний патронаж щодо осіб, звільнених від відбування покарання.
5. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.

Контрольні запитання:

1. Інші підстави звільнення від відбування покарання: види та порядок.
2. Статус судимості і його зв'язок зі звільненням особи від відбування покарання.

Завдання

1. Кузьменко був засуджений до трьох років позбавлення волі. Обчислення строку відбування покарання почалося 29 лютого 2016 року.

Назвіть дату звільнення від відбування покарання.

2. Адамов був засуджений до позбавлення волі строком на три роки та відбував покарання у виправній колонії мінімального рівня безпеки. Строк відбування покарання мав закінчитися 2 травня. Адамов звернувся до начальника установи з клопотанням про звільнення від відбування покарання 30 квітня, оскільки 1 травня є святковим днем а 2 травня – вихідний день.

Яке рішення повинен прийняти начальник виправної колонії і на підставі якої правової норми?

3. Бурова було засуджено до трьох років позбавлення волі, яке він відбував у виправній колонії мінімального рівня безпеки. В установу 29 квітня надійшов Указ Президента України про дострокове звільнення Бурова від покарання у зв'язку з помилуванням. Оскільки Буров був активним учасником художньої самодіяльності колонії він мав приймати участь у концерті засуджених 1 і 2 травня. Адміністрація установи попросила Бурова залишитися на ці дні в установі, а його звільнять 3 травня, на що він погодився. Прокурору про це стало відомо 30 квітня.

Чи є законним рішення адміністрації виправної колонії та дії прокурора щодо цього?

4. Засуджений до позбавлення волі Таран, строк покарання у якого закінчувався через три місяці, звернувся до начальника відділення соціально-психологічної служби з проханням дозволити йому відростити волосся на голові та бороду, тому що він хоче приїхати додому у тому вигляді, у якому його пам'ятають рідні та друзі.

Що має відповісти начальник відділення соціально-психологічної служби?

5. На час звільнення із виховної колонії ніхто з родичів п'ятнадцятирічного Жолоба не приїхав до колонії зустріти його. Батьки Жолоба проживають у іншому місті, розташованому за 600 км від цієї колонії.

Як у такому випадку повинна діяти адміністрація виховної колонії?

6. При звільненні Попова, який відбував покарання за ст. 185 КК України, адміністрація виправної колонії винесла постанову про встановлення адміністративного нагляду за звільненим і направила її для виконання в орган Національної поліції за місцем попереднього проживання засудженого. Це рішення було мотивовано тим, що Попов раніше вже був засуджений до позбавлення волі за крадіжку, і під час відбування покарання систематично і злісно порушував вимоги режиму та ознак виправлення не виявив.

Чи є правомірними дії адміністрації виправної колонії?

7. На момент звільнення з виправної колонії за Лагуткіним залишилася заборгованість у розмірі 300 грн. Крім того, він згідно зі ст. 158 КВК України підлягав адміністративному нагляду за місцем проживання як особа, яка тричі засуджувалась до позбавлення волі за умисні злочини, що не стала на шлях виправлення і тому є небезпечною для суспільства.

Як документально оформити звільнення Лагуткіна?

8. Під час звільнення Бурмистрова, який відбував покарання у виді позбавлення волі у виправній колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання, виявилось, що одяг, в якому він був під час арешту, по-перше, є літнім, а по-друге, старим і непридатним до носіння. Одяг, який йому видали у колонії, має специфічний вигляд, а крім того заплатити за нього Бурмистров не міг, бо на його рахунок грошей не було. До міста, де він збирався їхати для проживання півтори доби.

Як має діяти у цьому випадку адміністрація виправної колонії? Чи надається матеріальна допомога особам під час звільнення з виправної колонії?

9. Засуджений Буєв за викрадення чужого майна в особливо великих розмірах (ч. 5 ст. 185 КК України), але під час відбування покарання тяжко захворів. У зв'язку з цим адміністрація виправної колонії звернулася до суду з поданням про дострокове звільнення засудженого від відбування покарання та надала одночасно висновки лікарської комісії про захворювання засудженого тяжкою хворобою.

Яке рішення повинен прийняти суд і на підставі якої правової норми?

10. Слюсаренко, засуджений до двох років виправних робіт, захворів і був визнаний непрацездатним.

Яке рішення має бути прийняте та на підставі якої норми?

11. Засуджений за ч. 2 ст. 267 КК Топчій подав клопотання до адміністрації установи про умовно-дострокове звільнення.

Адміністрація розглянула клопотання і відхилила його, посилаючись на те, що відповідно до ст. 81 КК України особи, які вчинили особливо тяжкий злочин можуть бути звільнені умовно достроково після спливу $\frac{3}{4}$ строку покарання.

Чи правильно вчинила адміністрація установи? Чи має засуджений право подавати клопотання про умовно-дострокове звільнення?

12. Осипенко був засуджений за тяжкий злочин та мав 6 дисциплінарних стягнень протягом року, був поміщений до дисциплінарного ізолятора. Після відбуття $\frac{2}{3}$ строку покарання, адміністрація установи подала до суду подання про умовно-дострокове звільнення цього засудженого від відбування покарання.

За яких умов засуджений може бути звільнений від відбування покарання? Чи підлягає звільненню засуджений за умовами завдання?

15. ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ ЗА ПОВЕДІНКОЮ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ

Питання для обговорення

1. Загальні положення здійснення контролю та нагляду за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання
2. Порядок здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Підстави та порядок зняття з обліку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.
3. Нагляд за особами, які звільнені від відбування покарання умовно-достроково.
4. Адміністративний нагляд за звільненими особами: поняття та підстави встановлення.
5. Категорії осіб, щодо яких встановлюється адміністративний нагляд.
6. Обмеження, які застосовуються до осіб, щодо яких встановлений адміністративний нагляд.

Контрольні запитання

1. Які органи здійснюють контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання?
2. У якому порядку здійснюється контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання?
3. Які підстави передбачені для припинення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання?

4. Строк адміністративного нагляду за звільненими від відбування покарання.

**6. КРИТЕРІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОНІТОРІНГУ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ
за освітнім рівнем «Магістр»
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»**

Критерії визначені на **2019-2020 навчальний рік** відповідно до наказу ректора університету від 26 червня 2015 р. № 127 і ПОЛОЖЕННЯ про моніторинг знань студентів.

I. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

Критерії визначені на **2019-2020 навчальний рік** відповідно до наказу ректора університету від 26 червня 2015 р. № 127 і ПОЛОЖЕННЯ про моніторинг знань студентів.

I. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

1.1. Об'єктами поточного контролю знань студентів є:

а) систематичність та активність роботи на лекціях, семінарських, практичних, відвідування відповідних форм навчального процесу, активність та рівень знань при обговоренні питань; участь у студентських конференціях, гуртках, конкурсах, олімпіадах; інші форми робіт;

б) виконання завдань для самостійного опрацювання (самостійне опрацювання тем в цілому чи окремих питань; написання рефератів, есе та їх презентація; підготовка конспектів навчальних чи наукових текстів; підготовка реферативних матеріалів з публікацій; інші форми роботи).

1.2. Конкретний перелік робіт, що зобов'язаний виконати студент в рамках ПК, критерії їх оцінки (кількість балів) визначені кафедрою.

1.3. Кафедрою передбачено виконання контрольних (інших письмових) робіт, проведення колоквиумів, здійснення інших підсумкових заходів за результатами вивчення певного логічно завершеного блоку навчального матеріалу.

1.4. Результати ПК знань студентів своєчасно вносяться до журналу обліку роботи викладача та регулярно оприлюднюються в академічній групі (особисто студенту за його запитом).

1.5. Порядок ліквідації заборгованості з ПК оголошується на початку практичних занять згідно графіку індивідуальних консультацій (розміщено на кафедрі).

1.6. При особистому спілкуванні викладач зобов'язаний ставитись до студентів врівноважено, емоційно нейтрально, з повагою до особистості студента, проявляти людяність і педагогічну майстерність, уникати узагальнюючих та оціночних суджень, що не мають відношення до матеріалу навчального курсу. Повсякчас наполегливо роз'яснювати студентам зміст нормативних документів Університету, підкреслювати необхідність виконання індивідуального навчального плану студента, дотримання вимог учбової дисципліни.

1.7. Викладач зобов'язаний всіляко сприяти формуванню у студента позиції особистісної індивідуальної відповідальності за власні результати навчання, раціональне виростання навчального часу, учбових ресурсів тощо.

II. ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ НА ОСНОВІ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ (ПК)

2.1. Поточне оцінювання роботи студента на практичних заняттях проводиться за 3-х бальною системою від 0 до 3-ох балів:

0 (нуль) – під час опитування з'ясовано, що студент зовсім не підготовлений до заняття. Студент відсутній на занятті (помітка «Н»).

0,5 бал - загалом задовільне знання студентом питань, які виносяться на практичне заняття, їх закріплення в КВК України та інших нормативно-правових актів, разом з тим він не може відповісти (значно ускладнюється) на додаткові та уточнюючі запитання, не може оперувати запам'ятованим матеріалом, вільно осмислювати його та пов'язувати із суміжними питаннями (проблемами), попередніми темами тощо;

1 бал - студент досконало знає питання які виносяться на практичне заняття, їх закріплення в КВК України та інших нормативно-правових актах як за конспектом лекцій, так і за кафедральним підручником, самостійно оперує матеріалом;

2 бали - ті ж критерії як і для оцінки «1» бал, за обов'язкової умови, що при підготовці до заняття студент використав та засвоїв додаткові літературні, підзаконні нормативні джерела за темою (окрім кафедрального підручника, конспекту, законів). Використання додаткових джерел має бути підтверджено усним виступом студента, наявністю власноручних анотацій додаткової літератури, роздрукованих чи світлокопійованих витягів цитованої літератури тощо.

2.2. Оцінювання контрольного заходу змістовного модуля:

Контрольні заходи змістовних модулів (КЗЗМ) можуть проводитись в усній чи письмовій формі (за рішенням викладача).

Для допуску до кожного КЗЗМ студент повинен відпрацювати всі пропущені заняття. При цьому, за пропущене заняття за результатом відпрацювання він може отримати не більше 1,5 балів, максимальна оцінка не виставляється.

Оцінка за КЗЗМ, незалежно від обраного методу, виставляється в межах до 2 балів.

При усному КЗЗМ (наприклад, суцільне опитування студентів групи з 2-3 вибіркових питань змістовного модуля) оцінка виставляється до 2 балів.

При письмовому КЗЗМ (за тестовими завданнями або за письмовою контрольною роботою, що складатиметься із двох питань модульного блоку) оцінка виставляється залежно від кількості вірних/невірних відповідей. При правильних відповідях на 50% питань і більше – 2 бали. Менш 50% правильних відповідей – до 1 балу.

2.3. Оцінювання індивідуальної роботи студентів:

Оцінювання індивідуальної роботи студентів здійснюється відповідно до Методичних вказівок та завдань з індивідуальної роботи (розміщені на <http://nulau.edu.ua/materials/>). Мінімальна оцінка – нуль балів (індивідуальна робота відсутня, або вона порушує вимоги щодо персонального авторства роботи), максимальна – 14 балів.

Студенти, які виявили бажання до написання індивідуальної роботи мають погодити її тему і вид з викладачем.

Подача на перевірку індивідуальної роботи строго за 10 днів до початку сесії.

Диференціація балів за індивідуальну роботу

1. Написання есе – до 12 балів;
2. Конспектування додаткової наукової і навчальної літератури – до 7 балів;
3. Написання наукової доповіді і її презентація на засіданні наукового гуртка – до 14 балів;
4. Написання наукової роботи на Всеукраїнський конкурс наукових студентських робіт – до 14 балів;
5. Публікація тез – до 14 балів;
6. Публікація статей – до 14 балів;
7. Написання реферату (із самостійними висновками обсягом 3-5 сторінок) – до 7 балів;
8. Підготовка презентації PowerPoint – до 10 балів;
9. Інші види заздалегідь погоджені з викладачем – до 10 балів.

Загальна максимальна кількість балів за індивідуальну роботу становить 14 балів. Діапазон до визначеної кількості балів дозволить викладачу оцінити якість і самостійність виконаної індивідуальної роботи.

2.4. Розрахунок балів:

Максимальна кількість балів, які студент може отримати з предмету за підсумками семестру (з урахуванням іспиту), становить 100 балів, яка складає 26 балів за змістовні модулі, 14 балів за індивідуальну роботу, 60 балів за іспит.

Кількість балів	Вид контролю
10	Змістовний модуль 1

(8+2)	(ПЗ+контрольний захід)
20	Змістовний модуль 2
(18+2)	(ПЗ+контрольний захід)
14	Індивідуальна робота
60	Іспит
100	Загальна оцінка

Перший ЗМ (ЗМ1)- максимальна 2, ($2 \times 4 = 8$ балів). За контрольний захід від 0,5 до 2.

Другий ЗМ (ЗМ2) –максимальна 2, $2 \times 9 = 18$ балів. За контрольний захід від 0,5 до 2.

Індивідуальна робота – від 0 до 14 балів.

Мінімальні бали для допуску до складання іспиту – 20.

III. ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

3.1. Оцінювання рівня знань студентів здійснюється з урахуванням результатів ЗМ1, ЗМ2, КЗЗМ, індивідуальної роботи, а також ПКЗ.

3.2. ПКЗ проводиться у формі іспиту.

Студент допускається до складання іспиту в разі виконання ним мінімального обсягу всіх видів робіт, передбачених кафедрою з відповідної навчальної дисципліни.

3.3. Результати ПКЗ оцінюються в діапазоні від 0 до 60 балів.

3.4. Загальна підсумкова оцінка складається з суми балів за результатами ПК та ПКЗ (за умови, що на іспиті студент набрав 35 балів і вище). Якщо на іспиті студент набрав 0 балів, тобто отримав незадовільну оцінку, загальна підсумкова оцінка включає лише результати ПК.

3.5. До відомості обліку підсумкової успішності заносяться сумарні результати в балах ПК та ПКЗ з урахуванням вимог, що викладені в п. 3.4.

3.6. Результати ПКЗ з дисциплін, за якими здійснювався поточний контроль, оцінюються в діапазоні від 0 до 60 балів, здійснюються за екзаменаційними білетами і проводяться, як правило, усно.

3.7. При проведенні іспиту в усній формі оцінка повинна бути кратна 5 (0, 35, 40, 45, 50, 55, 60).

3.8. Критерії оцінювання знань і умінь студента повинні відповідати нижчевказаним параметрам:

Кількість балів	Критерії оцінювання знань і умінь студента
60	1. Всебічне, систематичне і глибоке знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, у тому числі орієнтація в основних наукових доктринах та концепціях дисципліни. 2. Засвоєння основної та додаткової літератури, рекомендованої кафедрою.

	3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни та використання отриманих знань у практичній роботі.
55	1. Повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Засвоєння основної літератури та знайомство з додатковою літературою, рекомендованою кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для практичної роботи.
50	1. Достатньо повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, за відсутності у відповіді суттєвих неточностей. 2. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для практичної роботи.
45	1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією. 2. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Помилки та суттєві неточності у відповіді на іспиті за наявності знань для їх самостійного усунення або за допомогою викладача.
40	1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією. 2. Ознайомлення з основною літературою, рекомендованою кафедрою. 3. Помилки у відповіді на іспиті за наявності знань для усунення найсуттєвіших помилок за допомогою викладача.
35	1. Прогалини в знаннях з певних частин основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Наявність помилок у відповіді на іспиті.
0	1. Відсутність знань значної частини основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Неможливість продовжити навчання або здійснювати професійну діяльність без проходження повторного курсу з цієї дисципліни.

3.9. Переведення оцінки за 100-бальною шкалою здійснюється відповідно до нижчевказаної таблиці:

За 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	ВИЗНАЧЕННЯ	За національною системою
90-100	A	ВІДМІННО – відмінне виконання, лише з незначною кількістю помилок	5
80-89	B	ДУЖЕ ДОБРЕ – вище середнього рівня, з кількома помилками	4
75-79	C	ДОБРЕ – у цілому правильна робота, з певною кількістю незначних помилок	
70-74	D	ЗАДОВІЛЬНО – непогано, але зі значною кількістю недоліків	
60-69	E	ДОСТАТНЬО – виконання задовольняє мінімальні критерії	3

20-59	FX	НЕЗАДОВІЛЬНО – потрібно попрацювати перед тим, як перескласти	2
1-19	F	НЕЗАДОВІЛЬНО – необхідна серйозна подальша робота, обов'язковий повторний курс	

7. Питання до іспиту з дисципліни «Кримінально-виконавче право»

1. Політика у сфері виконання кримінальних покарань.
2. Мета кримінально-виконавчого законодавства.
3. Принципи діяльності органів і установ виконання покарань.
4. Поняття кримінально-виконавчого права: його предмет, метод.
5. Структурно-функціональна характеристика діяльності органів та установ виконання покарань.
6. Кримінально-виконавчі правовідносини: зміст, структура.
7. Органи і установи виконання покарань.
8. Поняття, правове регулювання та зміст пробації.
9. Компетенція уповноважених органів з питань пробації.
10. Досудова пробація: поняття, зміст, характеристика.
11. Наглядова пробація: поняття, зміст, характеристика
12. Пенітенціарна пробація: поняття, зміст, характеристика.
13. Суб'єкти пробації.
14. Правові підстави, порядок і зміст діяльності волонтерів пробації.
15. Закон України «Про Кримінально-виконавчу службу України»: загальна характеристика, основні положення.
16. Правовий статус засуджених.
17. Основні права засуджених.
18. Основні обов'язки засуджених.
19. Законні інтереси засуджених.
20. Право засуджених на особисту безпеку.
21. Виправлення і ресоціалізація засуджених як мета соціально-виховної діяльності персоналу органів та установ виконання покарань.
22. Засоби виправлення і ресоціалізації засуджених.
23. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань.
24. Суб'єкти контролю, форми та методи його здійснення.
25. Нагляд за дотриманням законності під час виконання кримінальних покарань.
26. Національний превентивний механізм, як суб'єкт контролю за виконанням кримінальних покарань.
27. Відвідування установ виконання покарань.
28. Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Обов'язки суб'єктів виконання цього покарання і наслідки ухилення від нього.
29. Порядок виконання покарання у виді громадських робіт.
30. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт.
31. Поняття ухилення засудженого від відбування покарання у виді виправних робіт та його негативні наслідки.
- 32.1. Виконання покарання у виді штрафу за чинним законодавством.
33. Відстрочення і розстрочення виконання покарання у виді штрафу. Наслідки ухилення від відбування покарання у виді штрафу.
34. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
35. Особливості направлення і тримання засуджених в виправних центрах.
36. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

37. Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.
38. Відбування покарання у виді арешту.
39. Загальні положення виконання покарання у виді позбавлення волі.
40. Класифікація засуджених до позбавлення волі: поняття, значення і критерії.
41. Розподіл та тримання засуджених у дільниці карантину, діагностики та розподілу.
42. Просторова структура виправної колонії.
43. Організаційна структура виправної колонії: основні структурні підрозділи.
44. Структурні дільниці виправних і виховних колоній.
45. Тримання засуджених до позбавлення волі в дільницях ресоціалізації, посиленого контролю, соціальної адаптації та соціальної реабілітації.
46. Режим у колоніях, його основні вимоги та значення.
47. Нагляд за особами, позбавленими волі, як один з основних засобів забезпечення режиму в установах виконання покарань.
48. Охорона як засіб забезпечення ізоляції осіб, позбавлених волі.
49. Режим особливих умов в установах виконання покарань.
50. Засоби забезпечення режиму в колоніях.
51. Підстави і порядок застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї
52. Умови відбування покарання в колоніях.
53. Порядок отримання та відправлення кореспонденції засудженими до позбавлення волі.
54. Надання засудженим правової допомоги.
55. Порядок витрачання засудженими до позбавлення волі грошових коштів.
56. Короткочасні виїзди за межі виправних та виховних колоній.
57. Побачення засуджених до позбавлення волі.
58. Листування засуджених, порядок направлення ними звернень, заяв та скарг.
59. Праця засуджених до позбавлення волі.
60. Злісне порушення встановленого порядку відбування покарання.
61. Матеріальна відповідальність засуджених до позбавлення волі та порядок стягнення з них матеріальних збитків.
62. Заходи заохочення та порядок їх застосування до осіб, позбавлених волі.
63. Заходи стягнення та порядок їх застосування до осіб, позбавлених волі.
64. Загальноосвітнє та професійно-технічне навчання засуджених до позбавлення волі, її організація у місцях позбавлення волі.
65. Основні напрями, форми і методи соціально-виховної роботи із засудженими до позбавлення волі.
66. Матеріально-побутове забезпечення засуджених до позбавлення волі.
67. Медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі.
68. Зміна умов тримання засуджених до позбавлення волі.
69. Переведення засуджених до позбавлення волі.
70. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями і жінками, які мають дітей віком до 3-х років.
71. Особливості порядку відбування покарання у виховних колоніях.
72. Самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі.

73. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях. Організація душпастирської опіки засуджених.

74. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.

75. Особливості відбування покарання у виправних колоніях мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання та середнього рівня безпеки.

76. Особливості здійснення нагляду за засудженими у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, а також дільницях соціальної реабілітації.

77. Особливості відбування покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки.

78. Підстави та загальний порядок звільнення від відбування покарання. Класифікація підстав звільнення.

79. Звільнення від відбування покарання у зв'язку з відбуттям строку покарання, призначеного вирокком суду.

80. Звільнення від відбування покарання на підставі закону про амністію.

81. Звільнення від відбування покарання на підставі акту про помилування.

82. Порядок умовно-дострокового звільнення від відбування покарання у виді позбавлення волі.

83. Звільнення засуджених у зв'язку з хворобою.

84. Порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

85. Заходи соціальної адаптації щодо звільнених від відбування покарання у виді позбавлення волі.

86. Соціальна адаптація та соціальний патронаж: поняття, суб'єкти та порядок здійснення.

87. Підготовка засуджених осіб до звільнення.

88. Адміністративний нагляд за засудженими: поняття та категорії засуджених, щодо яких він може встановлюватися.

89. Суб'єкти, які здійснюють адміністративний нагляд. Порядок здійснення адміністративного нагляду.

90. Строк адміністративного нагляду та обмеження для осіб, за якими встановлено адміністративний нагляд.

8. СПИСОК НОРМАТИВНИХ АКТІВ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 липня 2003 р. / Офіц. вісн. України. – 2003. – № 33. – Ст. 1767.

Про застосування амністії в Україні : Закон України від 1 жовтня 1996 р. № 292/96-ВР в ред. Закону України від 2 червня 2011 р. № 3465-VI // Офіц. вісн. України. – 2011. – № 48. – Ст. 1958.

Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23 червня 2006 р. № 2713-IV // Офіц. вісн. України. – 2005. – № 30. – Ст. 409.

Про пробачення: Закон України від 05 лютого 2015 р. № 160-VIII // Офіц. вісн. України. – 2015. – № 17. – Ст. 445.

Положення про порядок здійснення помилування: затв. указом Президента України від 21 квітня 2015 р. № 223/2015 // Офіц. вісн. України. – 2015. – № 11. – Ст. 749.

Положення про відділення соціально-психологічної служби : затв. наказом Міністерства юстиції України від 4 листопада 2013 р. № 2300/5 // Офіц. вісн. України. – 2013. – № 89. – Ст. 3297.

Положення про дільницю карантину, діагностики і розподілу засуджених : затв. наказом Міністерства юстиції України від 4 листопада 2013 р. № 2300/5 // Офіц. вісн. України. – 2013. – № 89. – Ст. 3297.

Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань : затв. наказом Міністерства юстиції України від 14 вересня 2018 р. № 2823/5 від 28.08.2018 р.

Положення про визначення особам, засудженим до довічного позбавлення волі та позбавлення волі на певний строк, виду колонії, порядок направлення для відбування покарання осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, арешту й обмеження волі, та їх переведення : затв. наказом міністерства юстиції України від 27 лютого 2017 р. № 680/5 // Офіц. вісн. України. – 2017. – № 20. – Ст. 581.

Автухов К. А. Особливості діяльності окремих підрозділів кримінально-виконавчої системи: навч. посіб. / К. А. Автухов, О. В. Ткачова, І. С. Яковець ; за ред. А. Х. Степанюка. – Х. : Право, 2012. – 152 с.

Дотримання прав людини у пенітенціарній системі України / К. А. Автухов, А. П. Гель, М. В. Романов, В. О. Човган, І. С. Яковець; за заг. ред. М. В. Романова. – Х. : Права людини, 2015. – 480 с.

Дуюнова Т. В. Виконання покарання у виді довічного позбавлення волі : моногр. / Т. В. Дуюнова, І. С. Яковець ; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – Х. : Право, 2015. – 192 с.

Засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до позбавлення волі: моногр. / за заг. ред. А. Х. Степанюка. – Х. : Кроссруд, 2011. – 323 с.

Романов М. В. Звільнення від відбування покарання : навч. посіб. / М. В. Романов. – Х. : Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого», 2012. – 90 с.

Таволжанський О. В. Соціально-виховна робота із засудженими до позбавлення волі : моногр. / О. В. Таволжанський; за ред. В. В. Голіни і Л. П. Оніки. – Х. : Право, 2015. – 192 с.

Яковець І. С. Первинна класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл в установи виконання покарань : моногр. / І. С. Яковець. – Х. : Кроссруд, 2006. – 208 с.

Яковець І. С. Сучасна кримінально-виконавча політика України : моногр. / І. С. Яковець, К. А. Автухов, М. Ю. Кутєпов. – Х. : Право, 2016. – 172 с.

Навчально-методичне видання

Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни „Кримінально-виконавче право”

галузь знань 081 «Право»,
освітній рівень «Магістр»,

для студентів 1 курсу магістратури

Укладачі:

Головкін Богдан Миколайович
 Степанюк Анатолій Хомич
 Романов Михайло Васильович
 Таволжанський Олексій Володимирович
 Автухов Костянтин Анатолійович
 Гальцова Олена Володимирівна

Відповідальний за випуск Б.М. Головкін

План 2020, поз.

Підп. до друку Формат Папір друк.
 Друк офсетний. Умовно друк. арк. . Облік-вид. арк. Вид. № .
 Тираж прим . Зам. . Ціна договірна.

Редакційно-видавничий відділ Національного юридичного університету
 імені Ярослава Мудрого
 61024, Харків, вул. Пушкінська, 77

Друкарня Національного юридичного університету
 імені Ярослава Мудрого
 61024, Харків, вул. Пушкінська, 77